

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/353/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115229256
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115229256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu Generali Poistovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zast. MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Laurinská 3, proti žalovanému Z. zast. občianskym združením Dom úľavy v utrpení, so sídlom Košice, Zvonárska 11, IČO: 51017792, o zaplatenie 537,32 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 134C/489/2015 z 24.5.2018 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 537, 32 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tým, že svojmu poistencovi vyplatil náklady súvisiace s opravou jeho motorového vozidla zn. Subaru Legacy ev. č. KE 487HU, t.j. po odpočítaní spoluúčasti poistné plnenie v sume 537,32 €, keď škoda na vozidle vznikla dňa 25.11.2013 zavinením žalovaného, ktorý v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu bicykla po Mlynskej ul. a nesledovaniu situácie v cestnej premávke, narazil do uvedeného vozidla a poškodil ho.

3. V odpore proti platobnému rozkazu sp. zn. 34C/489/2015-40 zo 7.12.2015, ktorým súd vo veci rozhodol žalovaný namietal, že nehodu nezavinil, nemal na nej žiadny podiel, dopravnú nehodu spôsobil vodič motorového vozidla Kamil Weiczen, ktorý mu nedal prednosť na mieste, kde je pešia a cyklistická zóna, čím mu spôsobil škodu na zdraví.

4. Súd po vykonaní dokazovania ustálil, že medzi žalobcom ako poistovateľom a poisteným Kamilom Weiczenom bola dňa 12.9.2011 uzavretá na dobu neurčitú poistná zmluva č. 2400076119 o havarijnom poistení AUTO Žolík, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla Subaru, typ OUTBACK, VIN č. vozidla JF1BR9295B6070007, rok výroby 2011, so začiatkom poistenia 12.9.2011 a so zmluvne dojednanou výškou (percentuálnym podielom), ktorou sa poistený podieľa na spôsobenej škode (minimálna spoluúčasť) 5 %. Na základe tejto zmluvy si poistený uplatnil u žalobcu poistné plnenie z dôvodu škody na uvedenom motorovom vozidle spôsobenej žalovaným s tým, že v popise udalosti (ako ku škode došlo, popis deja a okolnosti, príčina vzniku škody) uviedol, že mu cyklista - žalovaný nedal prednosť na pešej zóne, išiel rýchlo mimo cyklistického chodníka. Za opravu motorového vozidla dňa 17.4.2014 bola vystavená faktúra vo výške 702,32 €, pozostávajúca zo sumy 262,22 € za lakovnícku

prácu, sumy 308,70 € za lakovnický materiál, sumy 91,80 € za vykonanú prácu a sumy 39,60 € za klampiarsku prácu. Zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti z 25.11.2013 Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu, Oddelenia dopravných nehôd, súd zistil, že účastníkmi udalosti, ktorá bola označená ako škodová udalosť, boli Z. B., ktorý v úseku Mlynská ul. premával bicyklom a Y. P., ktorý viedol vyššie označené osobné motorové vozidlo. Súd skonštatoval, že na predtlačí záznamu sa nachádza poznámka, že účastníkom škodovej udalosti bolo oznámené, že sa nejedná o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť, ktorú orgány policajného zboru neobjasňujú. Účastníkovi - žalovanému bolo za priestupok podľa ust. § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, spáchaný porušením ust. § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke uložené napomenutie. Súčasťou záznamu bol aj zápis o podrobení sa dychovej skúške s negatívnym výsledkom u oboch účastníkov nehody. Po ukončení šetrenia a likvidácii predmetnej poistnej udalosti z 25.11.2013, vedenej pod č. 2090123921, žalobca poškodenému poukázal poistné plnenie vo výške 537,32 €, po krátení o spoluúčasť poškodeného vo výške 5 % v sume 165 €. Zo znaleckého posudku č. 12/2017 Ing. C. P., znalca z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave, súdu vyplynulo, že dopravnú nehodu spôsobil cyklista, nakoľko sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a narazil predným kolesom bicykla do zadného pravého kolesa motorového vozidla Subaru Outback. Následne došlo k poškodeniu zadného pravého blatníka a zadného nárazníka osobného motorového vozidla. Znalec zároveň uviedol, že skutočnému priebehu nehody presnejšie zodpovedá výpoveď vodiča o priebehu dopravnej nehody v konaní pred súdom, pričom poškodenie vozidla, zaznamenané v zápise o poškodení vozidla zo dňa 27.11.2013 a na fotografiách vyhotovených pri obhliadke vozidla, zodpovedá priebehu dopravnej nehody ako ho popísal vodič (tento ako svedok vypovedal, že keď prechádzal cez Mlynskú ulicu do zadnej časti jeho motorového vozidla narazil žalovaný, ktorý viedol svoj bicykel po Mlynskej ulici, inkriminovaným miestom prechádzal predpisovo, nakoľko toto miesto je funkčne obmedzené umiestnením retardéra), a v okamihu zrážky rýchlosť osobného motorového vozidla dosahovala približne 15 km/hod. Závery znaleckého posudku Ing. Petra P. súd vyhodnotil ako presvedčivé a logické, pričom posudok spochybnil tvrdenia žalovaného a svedka N. H., že v čase kolízie sa vodič osobného motorového vozidla pohyboval rýchlosťou až 60-70 km/hod. a práve prekročením najvyššej povolenej rýchlosti vodič motorového vozidla JUDr. Y. P. zapríčinil vznik kolízie. Súd skonštatoval, že nie je sporné, že k dopravnej nehode došlo, ale nie spôsobom ako to popisuje žalovaný, nakoľko znalec pracoval pri vypracovaní znaleckého posudku s viacerými simuláciami, ktorých protokoly a grafy z programu PC Crash tvoria prílohu jeho posudku, pričom za technicky prijateľný priebeh kolízie považoval znalec tú simuláciu, podľa ktorej v okamihu nárazu bicykla žalovaného do zadného pravého kolesa vozidla, malo motorové vozidlo Subaru Outback rýchlosť 15 km/hod. a žalovaný cyklista mal v okamihu nárazu rýchlosť cca 10 km/hod. V súlade s uvedeným súd vyhodnotil výpoveď svedka N. H. ako nepravdivú, nevierohodnú, pretože jeho výpoveď je v rozpore s ďalšími dôkazmi.

5. Súd na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 420 ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 3, § 443, § 813 ods. 1, § 813 ods. 2, § 450 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 ods. 1, 2 písm. u/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 64 ods. 1, 2, 3, § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Poukázal na Záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 25.11.2013, podľa ktorého na miesto privolaná hliadka polície oddelenia dopravných nehôd konštatovala na strane žalovaného porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, keď ako účastník tejto premávky a cyklista mal povinnosť venovať sa plne vedeniu bicykla a sledovať situáciu v cestnej premávke. V tejto súvislosti súd odkázal aj na znalecký posudok, podľa ktorého vinníkom dopravnej nehody bol žalovaný, ktorý narazil predným kolesom bicykla do zadného pravého kolesa motorového vozidla poškodeného JUDr. Y. P. zn. Subaru Outback a následne tak došlo k poškodeniu zadného pravého blatníka a nárazníka vozidla, pričom poškodenie vozidla podľa znalca zodpovedalo priebehu dopravnej nehody. Súd skonštatoval, že mal tak preukázaný predpoklad zodpovednosti za škodu - protiprávnosť konania žalovaného, na ktorom nič nemení skutočnosť, že prešetrením sťažnosti žalovaného na postup policajtov oddelenia dopravných nehôd Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 25.11.2013 pri realizovaní predmetnej dopravnej udalosti bol zistený rozpor s ust. § 64 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to z dôvodu, že nedôsledným preverením oznámenia bola nesprávne udalosť posúdená ako škodová udalosť v cestnej premávke, pričom mala byť posúdená ako dopravná nehoda podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, nakoľko došlo k zraneniu žalovaného. Škodu ako druhý predpoklad zodpovednosti za škodu mal súd preukázanú z faktúry vystavenej na základe opravy poškodeného motorového vozidla

vo výške 702,32 €. Poškodený vlastník si uplatnil poistné plnenie titulom tejto škody u žalobcu, ktorý mu uhradil sumu 537,32 € po odrátaní spoluúčasti vo výške 165 € a vyplatením tejto sumy prešlo právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou na žalobcu (ust. § 813 ods. 2 OZ). K tretiemu predpokladu zodpovednosti za škodu, k príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, súd uviedol, že ak by sa žalovaný pri vedení bicykla plne venoval jeho vedeniu a sledoval situáciu v cestnej premávke, jeho bicykel by nenarazil do motorového vozidla poškodeného a nedošlo by ku škode. Na základe toho konštatoval priamu súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného (príčinou) a poškodením vozidla (následkom). Pokiaľ ide o zavinenie zo strany žalovaného súd argumentoval, že v § 420 ods. 3 OZ je zakotvená prezumpcia zavinenia toho, kto za škodu zodpovedá. Ak sa preukáže, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením právnej povinnosti (dôkazné bremeno postihuje poškodeného), zo zákona sa predpokladá, že škodca škodu zaviniel. Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí dokazovať. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezaviniel; prezumpcia zavinenia je teda vyvrátiteľnou domnienkou a dôkazné bremeno v tomto prípade postihuje škodcu. Podľa právneho názoru súdu v prejednávanej veci žalovaný nepreukázal, že škodu nezaviniel. Toto dôkazné bremeno neunesol a zákonnú domnienku nevyvrátil. V tejto súvislosti súd akcentoval výsledky znaleckého dokazovania, podľa ktorého priebeh kolízie tak, ako ho popisali žalovaný a svedok kolízie N. H. je technicky neprijateľný. Pokiaľ ide o sudcovské moderačné právo výšky náhrady škody, súd dospel k záveru, že nie sú dôvody na jeho použitie, lebo súhrn skutočností v danej veci nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre zníženie náhrady škody. Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa ust. § 450 OZ ani čo sa týka majetkových pomerov žalovaného, ktorý je podľa výpisu z LV č. XXXXX, okres Y. II, obec Y. - F., katastrálne územie U. spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1/3 bytu č. 6, v bytovom dome R. X/A, Y. vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku a podľa výpisu z Listu vlastníctva č. XXXXX, okres Y. I, obec Y. - G. mesto, katastrálne územie G. I. je výlučným vlastníkom bytu č. X v bytovom dome Y. XX, Y. vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku. Z doposiaľ neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11.5.2017 v spore vedenom na súde pod sp. zn. 15C/315/2015 medzi žalobkyňou S. Q., bytom D. XXX/X, Y. a žalovaným Z. B. v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyňu na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 7.10.2014 z dôvodu jej nepriaznivej finančnej situácie pôžičku vo výške 2.200 € s lehotou splatnosti do 31.12.2014. Okrem toho žalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 350 €. Na základe toho súd uzavrel, že príjem žalovaného a jeho majetkové pomery mu umožňujú splniť si povinnosť plniť uloženú rozsudkom s prihliadnutím na výšku súdom priznanej pohľadávky žalobcu, a je vylúčené, aby pri výške uloženej povinnosti plniť negatívne zasiahol do schopnosti žalovaného zabezpečovať jeho základné životné potreby.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný a žiadal aby ho odvolací súd zrušil. Žalovaný trval na tom, že k udalosti došlo tak, ako to popisoval aj v konaní pred súdom prvej inštancie, t.j. že Y. P., vodič motorového vozidla Subaru Legacy, ev. č. KE 487 HU dňa 25.11.2013 o 16:40 hod., vybehol v Košiciach z Kováčskej ulice na Mlynskú ulicu veľkou rýchlosťou a narazil doňho prednou časťou vozidla, spôsobil mu zranenia, z miesta nehody ušiel a neposkytol mu prvú pomoc. Tejto udalosti bol svedkom N. H.. Žalovaný tvrdil, že on bol poškodený a k odvolaniu predložil lekársky záznam z vyšetrenia od chirurga MUDr. I. zo dňa 26.11.2013. Žalovaný poukazom na „Oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti“ vydaného Krajským riaditeľstvom PZ v Košiciach dôvodil, že dopravní policajti privolaní na miesto nehody pochybili, keď danú udalosť riešili ako škodovú udalosť a nie ako dopravnú nehodu podľa § 64 ods. 1 písm. a/ v tom čase platného a účinného zákona o cestnej premávke. Navyše Y. P. si s privolanými policajtmi tykal a poznal sa s nimi a z toho dôvodu sa žalovaný domnieva, že policajti pomohli Y. P. a kryli ho. Opakovane spochybňoval závery znaleckého posudku Ing. C. P., ktorý podľa mienky žalovaného nezistil ako sa stala dopravná nehoda z dôvodu uplynutia dlhého časového úseku a okrem toho vo svojich záveroch vychádzal z výpovede Y. P. V podaní doručenom dňa 6.9.2018 (po výzve súdu na odstránenie väd podaného odvolania) uviedol, že došlo k porušeniu jeho procesných práv, tým, že sudkyňa JUDr. T. pojednávala vo veci bez toho, aby právny zástupca žalobcu predložil súdu originál plnej moci, hoci bol k tomu vyzvaný, ďalej, že nenariadila vypočutie svedkov, napr. policajta v civile N. Q., ktorý ovplyvňoval vyšetrovanie dopravnej nehody, a preto voči nej vzniesol námietku zaujatosti, lebo sa nevenovala priamym dôkazom dopravnej nehody.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že popis nehody žalovaným plne vyvrátil znalecký posudok Ing. C. P. č. 12/2017 zo dňa 18.11.2017, ktorý potvrdil, že udalosť spôsobil žalovaný cyklista takým spôsobom, ako to bolo zdokumentované políciou privolanou na miesto nehody a ako to aj vyplýva zo zápisu o poškodení vozidla zo dňa 27.11.2013. Na zistenie skutkového stavu a preukázanie zavinenia žalovaného nemalo vplyv posúdenie polície, či ide o škodovú udalosť alebo dopravnú nehodu. Žalobca tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný a správny a navrhol aby ho odvolací súd potvrdil. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, je podľa žalobcu nepochybné, že sa týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudkyne alebo jej rozhodovacej činnosti a navyše bola uplatnená po plynutí lehoty podľa § 53 ods. 1 CSP, preto navrhol, aby na ňu odvolací súd neprihliadol.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.11.2019 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

10. Podľa obsahu odvolania žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 a nasl. CSP.

11. Logickým predpokladom naplnenia odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata ktorého spočíva v nesprávnom skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov je, aby v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec bol navrhnutý a zákonom predpokladaným spôsobom i vykonaný taký dôkaz, ktorý podľa odvolacej námietky nebol v skutkových záveroch prvoinštančného súdu premietnutý. Žalovaný za takýto dôkaz označil výpoveď svedka Júliusa Baloga (ktorý bol vo veci vypočutý) a v odvolaní namietal, že nebol vypočutý ako svedok N. Q..

12. V prejednávanej veci z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré vyplynuli zo svedeckej výpovede N. H., keď túto v nadväznosti na výsledky znaleckého dokazovania vyhodnotil ako nepravdivú, nevierohodnú, pretože je v rozpore s ďalšími dôkazmi. Tento svoj záver súd logicky a presvedčivo zdôvodnil, vychádzajúc z toho, že znalec pracoval s viacerými simuláciami, ktorých protokoly a grafy z programu PC Crash sú prílohou jeho posudku, pričom za technicky prijateľný priebeh kolízie považoval znalec tú simuláciu, podľa ktorej v okamihu nárazu bicykla žalovaného do zadného pravého kolesa vozidla, malo motorové vozidlo Subaru Outback rýchlosť 15 km/hod. a žalovaný cyklista mal v okamihu nárazu rýchlosť cca 10 km/hod. Na margo dôveryhodnosti svedeckej výpovede N. H. odvolací súd poukazuje na rozpor medzi zápisom o poškodení vozidla k škodovej udalosti č. 2090123921, z ktorého je zrejmé, že pri poistnej udalosti boli poškodené zadný pravý nárazník a zadný pravý blatník - aj z faktúry č. 140098 z opravy vozidla po poistnej udalosti vyplýva, že táto bola vystavená za opravu uvedených častí motorového vozidla, a svedok vypovedal, že pravou prednou časťou motorového vozidla došlo k nárazu do bicykla žalovaného. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že nebol vo veci vypočutý N. Q., odvolací súd z obsahu spisu zistil, že

žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie nenavrhol vypočuť takéhoto svedka (zo svedeckej výpovede Y. P. vyplýva, že tohto zavolať na miesto až po nehode).

13. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho privodili priaznivé rozhodnutie, ale len zopakoval skutočnosti, ktoré uvádzal aj v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento riadne vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

14. Predmetné konanie je sporovým konaním, ktoré je ovládané prejednávacou zásadou, preto strany sporu podľa § 132 ods. 1 CSP v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia (tvrdiť určité skutočnosti) a povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce ich pravdivosť. Pokiaľ ide o určité tvrdené skutočnosti, dôkazné bremeno v konaní zaťažuje toho účastníka, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ak účastník v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jeho neprospech so záverom, že tvrdená okolnosť nebola preukázaná. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalovaným navrhnuté dôkazy tak, že dospel k záveru o jeho zodpovednosti za vzniknutú poistnú udalosť a tieto svoje závery logicky a dostatočne vysvetlil v odôvodnení rozsudku.

15. Napriek polemike odvolateľa s vyhodnotením dôkazov súdom prvej inštancie, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa spôsobu vzniku poistnej udalosti a to z dôvodov, ktoré súd rozobral v odôvodnení svojho rozsudku.

16. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 204/2009 zo 14.9.2011, podľa ktorého „...Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotenú, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, avšak táto skutočnosť sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. (viď R 42/1993). Práve v súvislosti s týmto konštatovaním odvolací súd poukazuje i na to, že tak občiansky súdny poriadok ako aj civilný sporový poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom, ktoré z označených dôkazov vykoná, rozhodne súd, ktorý nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. 5. 2009 sp. zn. 3Co5/2009, 3Cdo 80/2009).

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v

odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

19. Odvolací súd sa preto stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach v celom rozsahu poukazuje a rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

20. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, ktorú odvolateľ uplatnil po vyhlásení rozsudku vo veci samej v doplnení odvolania, z jej obsahu vyplýva, že jej jadrom sú námietky proti procesnému postupu sudkyne konajúcej vo veci.

21. Podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

23. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužívajú.

24. Ako vyplýva z cit. ust. § 49 ods. 3, § 53 ods. 3 CSP procesný postup sudcu nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci a na takúto námietku sa neprihliada a nadriadený súd o nej nerozhoduje. Navyše podľa ust. § 52 ods. 2 CSP, námietka zaujatosti musí zodpovedať určitým kritériám, ktoré námietka zaujatosti žalovaného jednoznačne neobsahuje, a preto na jeho podanie nemožno prihliadnuť. Z obsahu spisu, zo zápisníc z pojednávania, ani z podanej námietky zaujatosti nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by dôvodne a preukázateľne mohli viesť k obavám o zaujatosti zákonnej sudkyne a napíňali by prípadne odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (na tento by odvolací súd aj tak nemohol prihliadnuť pre uplynutie lehoty na podanie odvolania, § 365 ods. 3 CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu ide skôr o subjektívne vnímanie strany sporu, ktorá v konaní pred súdom prvej inštancie nebola úspešná.

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní mal žalobca plný procesný úspech, a preto mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením odvolací súd priznal plnú náhradu trov konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).